

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0290/2013

19.9.2013

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (05835/2013 – C7-0112/2013 – 2012/0334(NLE))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Edit Bauer

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	8
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	11

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (05835/2013 – C7-0112/2013 – 2012/0334(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05835/2013),
 - uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (16913/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 77 ust. 2 lit. a) oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0112/2013),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0290/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Armenii.

UZASADNIENIE

Zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej „działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie”. Zobowiązanie to należy wypełniać poprzez tworzenie i rozwijanie partnerstw z krajami trzecimi, z głównym akcentem na poszerzenie obszaru demokracji, praworządności i dobrego zarządzania. Po rozszerzeniach z lat 2004 i 2007 granice zewnętrzne UE uległy zmianie i pojawiła się wyraźna potrzeba zacieśnienia stosunków z nowymi krajami ościennymi.

Jeszcze przed wspomnianymi falami rozszerzenia zaczęto regulować wzajemne stosunki między UE a niektórymi krajami trzecimi za pomocą umów o partnerstwie i współpracy, które odegrały istotną rolę. Od końca lat 90. Unia Europejska zawarła 10 umów o partnerstwie i współpracy – w tym umowę z Armenią, w mocy od dnia 31 maja 1999 r. Umowa ta przewiduje ramy współpracy w szeregu dziedzin, jednak nie zawiera postanowień dotyczących ułatwień w wydawaniu wiz.

Wprowadzenie europejskiej polityki sąsiedztwa było jasnym sygnałem wysłanym w kierunku nowych krajów ościennych, również Kaukazu Południowego, które obecnie, po nowym rozszerzeniu, znalazły się o wiele bliżej granic UE. Objęcie Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji europejską polityką sąsiedztwa zakładało również, że partnerzy ci pragną zacieśnić współpracę ustanowioną w umowach o partnerstwie i współpracy. Nowy plan działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa dla Armenii otworzył nowe perspektywy partnerstwa, obejmujące nawiązanie dialogu na tematy związane z przemieszczaniem się osób, w tym na temat polityki w zakresie readmisji i wiz. Na tym etapie cel ograniczał się jednak do wymiany informacji w sprawach wizowych, gdyż dostosowanie procedur do standardów europejskich wymagało wiele pracy.

Kolejny etap stanowiło utworzenie Partnerstwa Wschodniego, nadającego szczególny wymiar europejskiej polityce sąsiedztwa. Ambicją tych nowych ram jest przyspieszenie dalszej integracji gospodarczej i politycznej między UE a Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą. Narzędzie to pozwala na położenie większego nacisku na kontakty międzyludzkie, co idzie w parze z ułatwieniem podróży dzięki liberalizacji systemu wizowego. W związku z tym w deklaracji ze szczytu Partnerstwa Wschodniego z maja 2009 r. strony zdecydowanie zobowiązały się do poczynienia postępów w zakresie liberalizacji systemów wizowych.

We wrześniu 2011 r. Komisja Europejska ostatecznie zaproponowała rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych, którą podpisano w dniu 17 grudnia 2012 r., jednak do jej wejścia w życie potrzebna jest zgoda Parlamentu Europejskiego. UE zawarła już umowy o ułatwieniach wizowych z dziewięcioma krajami spoza UE. Co do krajów Kaukazu Południowego – umowę taką zawarto jak na razie tylko z Gruzją, jednak toczą się już negocjacje z Azerbejdżanem.

We wspólnej deklaracji w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności między UE a Armenią z dnia 27 października 2011 r. strony postanowiły ustanowić partnerstwo na rzecz mobilności, na zasadzie wzajemności, w celu lepszego zarządzania migracją legalną i zarobkową, w tym migracją cyrkulacyjną i czasową.

Zgadając się z opinią Komisji Europejskiej i Rady, sprawozdawczyni jest zdania, że po serii rund negocjacyjnych Armenia jest obecnie gotowa do zawarcia umowy o liberalizacji systemu wizowego.

Uproszczony system wizowy może nadać współpracy nową dynamikę, głównie pod względem mobilności obywateli, która zostanie ułatwiona dzięki liberalizacji systemu wizowego. Na mocy nowych przepisów procedury staną się szybsze (decyzja będzie musiała zostać wydana w ciągu 10 dni, a w pilnych przypadkach w ciągu najwyżej dwóch dni), tańsze (opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Armenii wyniesie 35 EUR) i mniej biurokratyczne (uproszczono formalności dotyczące udokumentowania celu podróży w odniesieniu do takich kategorii osób jak w szczególności bliscy krewni, członkowie oficjalnych delegacji, studenci, nauczyciele, przedsiębiorcy, naukowcy itd., a także uproszczono zasady wydawania wiz wielokrotnego wjazdu). Rząd Armenii już zniósł obowiązek wizowy dla obywateli UE, z dniem 10 stycznia 2013 r.

Zawarcie umów o liberalizacji systemu wizowego i o readmisji jest bardzo ważnym krokiem we wzajemnych stosunkach Armenii i UE. Potrzeba jednak większej integracji. W rezolucji z dnia 20 maja 2010 r. dotyczącej strategii UE dla Kaukazu Południowego Parlament Europejski wezwał też UE do większej aktywności w regionie Kaukazu Południowego. Obecnie strony negocjują inny, podwyższony poziom integracji w postaci układu o stowarzyszeniu, który umożliwi zacieśnienie współpracy między Armenią a Unią Europejską.

Co do zawarcia umowy o liberalizacji systemu wizowego:

- sprawozdawczyni z zadowoleniem przyjmuje i aprobuje zawarcie tej umowy, która ułatwi głównie mobilność obywateli, co jest istotne z punktu widzenia rozwijania kontaktów międzyludzkich;
- sprawozdawczyni wzywa Komisję do monitorowania wdrażania obu umów w celu identyfikacji potencjalnie uciążliwych przepisów, które powinny zostać poprawione z myślą o pełnym wykorzystaniu zalet uproszczonego systemu wizowego;
- sprawozdawczyni wzywa Komisję do wzmożenia wysiłków negocjacyjnych dotyczących zawarcia analogicznych umów z Azerbejdżanem, ostatnim krajem w regionie Kaukazu Południowego, z którym nie zawarto takich umów;
- ponadto sprawozdawczyni wzywa Radę, Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby w bieżących negocjacjach stale podkreślały zalecenia zawarte w rezolucji PE z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie negocjacji dotyczących układu o stowarzyszeniu między UE a Armenią.

27.6.2013

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej podpisania Umowy między Unią Europejską a Republiką Armenii o ułatwieniach w wydawaniu wiz (05835/2013 – C7-0112/2013 – 2012/0334(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Tomasz Piotr Poręba

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W komunikacie z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS)¹ Komisja zaleciła podjęcie negocjacji z krajami objętymi EPS w sprawie readmisji i ułatwień wizowych.

We wspólnej deklaracji ustanawiającej Partnerstwo Wschodnie przyjętej na szczycie w Pradze w dniu 7 maja 2009 r. wyznaczono długoterminowy cel liberalizacji wizowej przewidzianej jako stopniowy proces, któremu musi towarzyszyć poprawa warunków bezpieczeństwa z myślą o zwalczaniu przestępczości transgranicznej i nielegalnej migracji. Na szczycie w Warszawie w dniach 29-30 września 2011 r. szefowie państw i rządów ponownie zadeklarowali zobowiązanie do realizacji celów i dalszego wdrażania Partnerstwa Wschodniego.

Proponowana decyzja uwzględnia i odzwierciedla istniejące ramy współpracy z Armenią, w szczególności Umowę o partnerstwie i współpracy, która weszła w życie w 1999 r., plan działania uzgodniony między UE a Armenią w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa i przyjęty w listopadzie 2006 r., deklarację przyjętą podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego, jak również trwające negocjacje nad układem o stowarzyszeniu między UE a Armenią.

Wytyczne negocjacyjne dotyczące zawarcia umowy o ułatwieniach wizowych z Armenią zostały przyjęte przez Radę dnia 19 grudnia 2011 r. Negocjacje otwarto w Erywaniu w dniu 27 lutego 2012 r., a ostateczny tekst przedmiotowej Umowy został parafowany w dniu 18 października 2012 r. Na mocy decyzji rządu Republiki Armenii z dnia 4 października 2012 r. obywatele UE, jak również obywatele państw stowarzyszonych w ramach Schengen są zwolnieni z obowiązku wizowego począwszy od dnia 10 stycznia 2013 r.

¹ COM(2006)0726

Proponowana decyzja dotycząca zawarcia Umowy obejmuje standardowe elementy zawieranych przez UE umów o ułatwieniach wizowych, ustanawiając terminy podjęcia decyzji o wydaniu wizy, opłaty i zwolnienia z nich, wymagane dokumenty i zwolnienia z nich, jak również uproszczenie kryteriów wydawania wiz dla niektórych kategorii osób. Ponadto wniosek obejmuje deklaracje w sprawie współpracy w zakresie dokumentów podróży oraz regularnej wymiany informacji na temat zabezpieczeń dokumentów podróży, a także dokumentów, jakie należy przedłożyć przy staraniu się o wizy krótkoterminowe. Postanowienia te nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Królestwa Danii, które to państwa – podobnie jak państwa nienależące do UE, ale będące stroną układu z Schengen – zachęca się do zawarcia umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych.

Poprawa możliwości przemieszczania się ułatwi kontakty międzyludzkie będące istotnym czynnikiem rozwijania więzi gospodarczych, społecznych, kulturowych i innych. Jest to zatem podstawą realizacji Partnerstwa Wschodniego, przy czym należy przypomnieć, że celem długoterminowym jest pełna liberalizacja systemu wizowego.

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o zalecenie Parlamentowi wydania zgody.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.6.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Bastiaan Belder, Michael Gahler, Ana Gomes, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Marusya Lyubcheva, Ria Oomen-Ruijten, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Marek Siwiec, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio López-Istúriz White, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Leonidas Donskis, Danuta Jazłowiecka, Gabriel Mato Adrover

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.9.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 45 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Cornelis de Jong, Marian-Jean Marinescu, Salvador Sedó i Alabart, Janusz Wojciechowski
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Nuno Teixeira